

HARRY VAN BOMMEL IS A SOCIALIST PARTY (SP) MEMBER OF PARLIAMENT IN THE NETHERLANDS. AFTER OBTAINING HIS MASTER'S DEGREE IN POLITICAL SCIENCE AT THE UNIVERSITY OF AMSTERDAM, HE WORKED FOR SEVERAL YEARS AS A TEACHER. HE BECAME A POLICY OFFICER FOR THE SOCIALIST PARTY, ATTRACTED TO THEM BY THEIR IDEOLOGY AND ACTIVIST APPROACH, AND ABOVE ALL, THEIR SOLIDARITY WITH LIKE-MINDED GROUPS BOTH NATIONALLY AND INTERNATIONALLY. SINCE 1998 HE HAS BEEN RESPONSIBLE FOR THEIR FOREIGN POLICY. HE LIVES WITH HIS PARTNER AND SON IN THE AMSTERDAM AREA.

هاری فان بومل، عضو پارلمان هلند از حزب سوسیالیست است. او که در حال حاضر همراه با شریک زندگی و پسرش در حومه آمستردام زندگی می‌کند، در رشته علوم سیاسی تحصیل نموده و چندین سال به عنوان معلم کار کرده است. پس از پایان تحصیلات، وی به عنوان کارشناس سیاسی کار خود را در حزب سوسیالیست آغاز کرد. مهمترین نکته از نظر او در پیوستن به این حزب، همبستگی ملی و بین‌المللی بود. از سال ۱۹۹۸ وی سخنگوی امور بین‌المللی حزب سوسیالیست در پارلمان هلند است.

نیکیتا شهبازی

"ایرانی‌ها تحصیل کرده، دارای آگاهی سیاسی، اما پراکنده‌اند"

Iranians, educated, politically involved but divided

TEXT NIKITA SHAHBAZI

اقدامات مانع انزوای بیش‌تر ایران خواهند شد. گذشته از آن، جنگ‌طلبان در ایالات متحده و اروپا بهانه‌های کم‌تری خواهند داشت تا به جنگ علیه ایران دست بزنند. گرچه تنها دلیل آن‌ها برای جنگ‌طلبی، حمایت از اسرائیل و استقرار رژیم دیگر است. واقعا امیدوارم که ایران نسبت به آلترناتیو‌هایی که به وی ارائه شده، واکنش جدی نشان دهد. وخامت بیش‌تر وضعیت حقوق بشر و افزایش تحریم‌ها می‌تواند به رویارویی‌های بیش‌تر و در نهایت، به جنگی منجر گردد که برای آینده منطقه و ایران فاجعه‌آمیز خواهد بود.

زمانی که ایرانیان برای کسب آزادی و دموکراسی به خیابان‌ها ریختند، بسیار خوش‌بین شدم. آنان یا این کار بر ترس‌شان غلبه کردند و زندگی‌شان را به خطر انداختند. این برای آینده ایرانی‌ها و ایران امیدبخش است. زیرا فقط خود ایرانیان هستند که می‌توانند تغییری به وجود آورند.

I became involved with Iran when Khomeini came to power. At the time, everyone was worried about the country's future. The revolution had lost its way. Internationally, Khomeini was speaking an anti-Western and confrontational language. When the eight-year war started between them and Iraq, the world took Iraq's part. Everyone had decided that Iran was an evil country, and ignored independent media reports about Saddam's belligerence and the fact that he had started the war in the first place.

Iranians are highly educated, politically involved and aware. They are well-informed about the situation in their country, though at the same time divided along political lines, which is understandable. Where people are politically aware, fractures and divisions are inevitable.

اولین باری که مسئله ایران برایم مطرح شد، زمانی بود که خمینی بر سرکار آمد. در آن زمان همه نسبت به آینده ایران نگران بودند. انقلاب در واقع از اهدافش فاصله گرفت. زبان خمینی رو به جهان، بسیار غرب‌ستیزانه و مقابله‌جویانه بود. سپس جنگ بین ایران و عراق آغاز شد و طی این جنگ ۸ ساله همه دنیا از عراق دفاع می‌کرد. همه بر این نظر بودند که ایران به کشوری شتر تبدیل شده و گزارش رسانه‌های مستقل در باره حملات صدام و آغاز جنگ از سوی عراق را نادیده می‌گرفتند.

ایرانی‌ها بسیار تحصیل کرده و دارای آگاهی و کنش سیاسی هستند. آن‌ها از وضعیت سیاسی کشورشان به خوبی مطلع هستند. اما به گرایش‌های سیاسی مختلفی هم تقسیم شده‌اند که البته قابل درک است. اگر مردمی دارای آگاهی سیاسی باشند، انشعاب و پراکنندگی بین‌شان گریزناپذیر است.

مثبت‌ترین نکته در مورد ایرانیان این است که نسبت به آینده امید و ایمان زیادی دارند. آن‌ها جوان و تحصیل کرده‌اند و در کشوری زندگی می‌کنند که با وجود سرکوب و فقر، چشم‌انداز مثبتی برای آینده دارند. منابع طبیعی غنی ایران، هم آینده مثبتی را برای ایران رقم می‌زند و هم مخاطره‌زا هستند؛ زیرا توجه کشورهای دیگر را به این کشور جلب می‌کنند.

ایران باید برای بهبود موقعیت‌اش اقداماتی انجام دهد. باید با آژانس انرژی اتمی کاملاً همکاری کند و پیمان‌نامه‌های بین‌المللی در مورد حقوق بشر را رعایت کند. به علاوه، باید درهای خود و اقتصادش را بر تجارت با شرکت‌های غربی بگشاید. این

Iranians' most positive characteristic is their hope and faith in the future. There are many young, well-educated people who believe that better times are coming, despite the current oppression and poverty. The fact that Iran is rich in natural resources is an opportunity for the future, but at the same time a threat, because other countries want them too.

There are a number of things Iran should do to improve its position. It should cooperate fully with the International Atomic Energy Agency, and also comply with international human rights accords. It should open itself and its economy for business with Western companies. These measures would prevent the country from becoming even more isolated. Also, the hawks in the United States and Europe would have fewer excuses to go to war against them. The only reason such people are arguing for war is to protect Israel and install a new regime. I hope Iran will reflect seriously on the alternatives available to them. The worsening human rights situation and the increasing level of sanctions could lead to more confrontation, and a war that would be disastrous for both Iran and the region as a whole.

I found it a very positive sign that Iranians put aside their fear and risked their lives by taking to the streets to demand more freedom and democracy. It means there is hope for the future of the country, because change can only come from Iranians themselves.